

พระราชบัญญัติลักษณะอุทธรณ์

พุทธศักราช ๒๕๓๓

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรวางกำหนดระเบียบการอุทธรณ์เพื่อมิให้เกิดความเข้าใจผิดและไม่จำเป็น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยมบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลักษณะอุทธรณ์ พุทธศักราช ๒๕๓๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๔ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ (๑) คดีอาชญาซึ่งมีอัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับเป็นพินัยไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เมื่อศาลเดิมพิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์ หรือให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินหกเดือน หรือปรับเป็นพินัยไม่เกินสองร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) คดีแพ่งที่ฟ้องหากันด้วยทุนทรัพย์ไม่เกินสองร้อยบาท

แก่ท่านห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นไว้แต่อธิบดีผู้พิพากษา หรือผู้ทำการแทนอธิบดีผู้พิพากษาของศาลซึ่งได้พิพากษาคดีนั้นในชั้นต้น จะอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรให้อุทธรณ์ หรือผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งซึ่งได้พิจารณาคดีนั้นในชั้นต้น หรืออธิบดีกรมอัยการได้ลงชื่อรับรองว่ามีเหตุอันสมควรที่ศาลอุทธรณ์จะได้วินิจฉัย หรือผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งทำความเห็นแย้งไว้ ฉะนั้นจึงให้รับฟ้องอุทธรณ์ไว้ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๔ คดีซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๓ นั้น ถ้าคู่ความร้องอุทธรณ์ในข้อกฎหมาย การวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายนั้น ๆ

ศาลอุทธรณ์จะต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลเดิมได้วินิจฉัยมาแล้วจากพะยานหลักฐานในสำนวน

มาตรา ๕ ข้อกฎหมายทั้งปวงอันคู่ความผู้อุทธรณ์ร้องอ้างอิงนั้นท่านให้แสดงไว้ในฟ้องอุทธรณ์ และต้องเป็นข้อซึ่งได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วในชั้นศาลเดิม

มาตรา ๖ ให้เป็นหน้าที่ของศาลเดิมตรวจพิจารณาฟ้องอุทธรณ์ทั้งปวงว่าจะควรรับไว้ส่งขึ้นไปยังศาลอุทธรณ์หรือไม่ตามข้อบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งก็ดี วิธีพิจารณาความอาชญาคดีก็ดี ถ้าเห็นว่าจะไม่ควรรับก็ให้บันทึกเหตุผลไว้ในคำสั่งทุกเรื่องไป

มาตรา ๗ เมื่อศาลเดิมไม่ยอมรับอุทธรณ์ คู่ความย่อมยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลเดิมต่อศาลอุทธรณ์ได้ แต่ในคดีแพ่งต้องวางเงินค่าฤชาธรรมเนียม และนำเงินที่จะต้องใช้จ่ายตามคำพิพากษามาชำระยังศาลเดิมให้เสร็จก่อนหรือหาประกันมาให้พอกับจำนวนเงินที่จะต้องใช้จ่ายตามคำพิพากษา คำร้องเช่นนี้ให้ยื่นที่ศาลเดิมภายในกำหนดสิบวัน นับตั้งแต่ได้ฟังหรือควรจะได้ฟังคำสั่งนั้น แล้วให้ศาลเดิมรับส่งสำนวนกับคำร้องขี้นมายังศาลอุทธรณ์

มาตรา ๘ คดีซึ่งระบุไว้ในมาตรา ๓ นั้น ถ้ามีคำร้อง
ขออนุญาตอุทธรณ์ในข้อเท็จจริงถึงอธิบดีผู้พิพากษา ก็ให้
ศาลเดิมส่งสำนวนกับคำร้องนั้นไปยังอธิบดีผู้พิพากษานั้น เมื่อ
อธิบดีผู้พิพากษาสั่งอย่างใดจะอุทธรณ์คำสั่งนั้นไม่ได้

มาตรา ๙ บรรดาอรรถคดีที่ได้ยื่นอุทธรณ์ไว้ยังศาลเดิม
ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาและบังคับตาม
พระราชกำหนดกฎหมายเดิม

ประกาศมา ณ วันที่ ๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๗๓
เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน